

Zastosowanie algebry logiki do teorii szyfrów.

Napisał

Edward Stamm.

Pewna klasa szyfrów daje się zdefiniować jako rezultat przekształcenia grup znaków (liter, kombinacji liter, cyfr, liczb i interpunkcji) na inne grupy znaków. Przekształcenie to obraca się w zakresie skończonym. Nic więc naturalniejszego, jak zwrócić się do algebry logiki która z natury rzeczy może być z łatwością dostosowana do zakresów skończonych.

Zajmę się tutaj przykładem przekształcenia pojedynczych liter na litery pojedyncze, czyli pewnego rodzaju szyfrowaniem liter i słów z wykluczeniem cyfr (liczb) i interpunkcji. Zaznaczam przytem, że nie mam na razie na oku praktycznego zastosowania, lecz badam całą sprawę ze stanowiska matematyka. Być może, że z tego względu będą rezultaty badań ze stanowiska praktycznego mało ważne; jednak ze stanowiska teoretycznego przypisuję im pewną wagę.

Naszym zakresem niechaj będą litery

- (1) a, \bar{a} , b, c, \bar{c} , d, e, \bar{e} , f, g, h, i, j, k, l, \bar{l} , m, n, \bar{n} , o, \bar{o} , p, r, s (\bar{s}), t, u, v, w, x, y, z (\bar{z}), \bar{z} .

Pragniemy więc przekształcić słowa składające się z tych liter, lub pojedyncze litery z podanego zakresu na inne. Pragniemy je następnie przekształcić zapomocą równań transformacyjnych, opartych na działaniach algebry logiki. Innemi słowy, chcemy uważać zakres podanych liter za zakres logiczny. Nadmieniamy, że litery

wzięte w nawias uważamy za równoważne z literami stojącymi przed nawiasem, więc literę s za równoważną z literą \acute{s} , literę z za równoważną z literą \acute{z} .

Aby nasz zakres liter uczynić zakresem logicznym posługujemy się metodą Huntingtona, ogłoszoną w rozprawie „Sets of independent postulates for the Algebra of Logic“. ¹⁾

Przedewszystkiem konstatujemy, że nasz zakres może być logicznym, ponieważ zawiera $2^n = 32$ elementy. Po skonstatowaniu tego należy jeszcze określić odpowiednio sumę logiczną, iloczyn logiczny i negację. Stosownie do podanej metody obieramy na zero logiczne np. literę v . Następnie wybieramy najmniejsze składniki. ²⁾ Niechaj będą nimi ze względu, że $n = 5$

$$s_1 = a, s_2 = e, s_3 = i, s_4 = o, s_5 = u. \quad (2)$$

Sumy określamy w następujący sposób:

$$\begin{aligned} s_1 \cup s_2 &= p_{12} = a \\ s_1 \cup s_3 &= p_{13} = b \\ s_1 \cup s_4 &= p_{14} = c \\ s_1 \cup s_5 &= p_{15} = \acute{c} \\ s_2 \cup s_3 &= p_{23} = d \\ s_2 \cup s_4 &= p_{24} = e \\ s_2 \cup s_5 &= p_{25} = f \\ s_3 \cup s_4 &= p_{34} = g \\ s_3 \cup s_5 &= p_{35} = h \\ s_4 \cup s_5 &= p_{45} = j \\ s_1 \cup s_2 \cup s_3 &= p_{123} = k \\ s_1 \cup s_2 \cup s_4 &= p_{124} = l \\ s_1 \cup s_2 \cup s_5 &= p_{125} = \acute{l} \\ s_1 \cup s_3 \cup s_4 &= p_{134} = m \\ s_1 \cup s_3 \cup s_5 &= p_{135} = n \\ s_1 \cup s_4 \cup s_5 &= p_{145} = \acute{n} \\ s_2 \cup s_3 \cup s_4 &= p_{234} = o \end{aligned} \quad (2a)$$

¹⁾ Trans. of the Amer. Math. Soc. tom 5, 1904, str. 308 i nast. lub 2) str. 30 n.

²⁾ Por. moją Algebrę Logiki, Warszawa 1913, str. 28 n.

$$\begin{aligned}
 s_2 \cup s_3 \cup s_5 &= p_{235} = p \\
 s_2 \cup s_4 \cup s_5 &= p_{245} = r \\
 s_3 \cup s_4 \cup s_5 &= p_{345} = s(\acute{s}) \\
 s_1 \cup s_2 \cup s_3 \cup s_4 &= p_{1234} = t \\
 s_1 \cup s_2 \cup s_3 \cup s_5 &= p_{1235} = w \\
 s_1 \cup s_2 \cup s_4 \cup s_5 &= p_{1245} = y \\
 s_1 \cup s_3 \cup s_4 \cup s_5 &= p_{1345} = z(\acute{z}) \\
 s_2 \cup s_3 \cup s_4 \cup s_5 &= p_{2345} = \acute{z} \\
 s_1 \cup s_2 \cup s_3 \cup s_4 \cup s_5 &= p_{12345} = x.
 \end{aligned}$$

Znak \cup jest symbolem sumy logicznej.

Wynika z tego, że na ogół logiczny wybieramy literę x . —
Ponieważ suma logiczna dwu dowolnych przedmiotów jest wtedy
określona wzorem

$$p_{k\dots m} \cup p_{r\dots t} = p_{k\dots mr\dots t}$$

gdzie $k\dots mr\dots t$ zawiera wskaźniki przedmiotu

$$p_{k\dots m}$$

i przedmiotu

$$p_{r\dots t}$$

więc tablica sum logicznych przedstawia się w następujący
sposób:

	v	a	ą	b	c	ó	d	e	ę	f	g	h	i	j	k	ł	m	n	ń	o	ó	p	r	s	t	u	w	y	z	ż	x				
v	v	a	ą	b	c	ó	d	e	ę	f	g	h	i	j	k	ł	m	n	ń	o	ó	p	r	s	t	u	w	y	z	ż	x				
a	a	a	ą	b	c	ó	k	ą	ł	m	n	b	ń	k	ł	m	n	ń	c	t	w	y	z	t	ó	w	y	z	x	x	x				
ą	ą	ą	ą	k	ł	k	ą	ł	t	w	k	y	k	ł	t	w	y	ł	t	w	y	x	t	ł	w	y	x	x	x	x	x				
b	b	b	k	b	m	n	k	k	t	w	m	n	b	z	k	t	w	m	n	z	m	t	w	x	z	t	n	w	x	z	x	x			
c	c	c	ł	m	c	ń	t	l	l	y	m	z	m	ń	t	l	y	m	z	ń	c	t	x	y	z	t	ń	x	y	z	x	x			
ó	ó	ó	ł	n	ń	c	w	ł	y	ł	z	n	ń	ń	w	ł	z	n	ń	ń	x	w	y	z	x	ó	w	y	z	x	x	x			
d	d	k	k	k	t	w	d	ó	p	ó	p	d	ż	k	t	w	t	w	x	ó	o	p	ż	ż	t	p	w	x	x	ż	x	x			
e	e	ą	ą	k	ł	k	ą	ł	d	e	ę	f	ó	p	d	r	k	ł	t	w	y	ę	ó	p	r	ż	t	f	w	y	x	ż	x		
ę	ę	ł	ł	t	t	l	y	ó	ę	ę	r	ó	ż	ó	r	t	l	y	t	x	y	ę	o	ż	r	z	t	r	x	y	x	ż	x		
f	f	ł	ł	w	ł	p	f	r	f	ż	p	p	r	w	ł	x	w	y	r	ż	p	r	ż	x	f	w	y	x	ż	x	x	x	x		
g	g	m	t	m	m	z	ó	ó	ó	ż	g	s	g	s	t	x	m	z	z	g	ó	ż	ż	s	t	s	x	x	z	ż	x	x	x		
h	h	n	w	n	z	n	p	p	ż	p	s	h	h	s	w	x	w	z	n	z	s	ż	p	ż	s	x	h	w	x	z	ż	x	x		
i	i	b	k	b	m	n	d	ó	p	g	h	i	s	k	t	w	m	n	z	g	ó	p	ż	s	t	h	w	x	z	ż	x	x	x		
j	j	ń	y	z	ń	ń	ż	r	r	r	s	s	s	j	x	y	z	z	ń	j	ż	ż	r	s	x	j	x	y	z	ż	x	x	x		
k	k	k	k	k	t	w	k	k	t	w	t	w	k	x	k	t	w	t	w	x	t	t	w	x	t	w	w	x	x	x	x	x	x	x	
ł	ł	ł	ł	t	l	y	t	l	l	y	t	x	t	y	t	l	y	t	x	y	ł	t	x	y	x	t	y	x	y	x	x	x	x	x	
m	m	m	t	m	m	z	t	t	t	x	m	z	m	z	t	t	x	m	z	z	m	t	x	x	z	t	z	x	x	z	x	x	x	x	
n	n	n	w	n	z	n	w	w	x	w	z	n	n	z	w	x	w	z	n	z	z	x	w	x	z	x	n	w	x	z	x	x	x	x	
ń	ń	ń	y	z	ń	ń	x	y	y	z	z	z	ń	x	y	z	z	ń	ń	x	x	y	z	x	ń	x	y	z	x	x	x	x	x	x	
o	o	c	ł	m	c	ń	ó	ę	ę	r	g	s	g	j	t	l	y	m	z	ń	ó	ż	z	r	s	t	j	x	y	z	ż	x	x	x	
ó	ó	t	t	t	t	x	ó	ó	ó	ż	ó	ż	ó	ż	t	t	x	t	x	ó	ó	ż	ż	ż	t	ż	x	x	x	ż	x	x	x	x	
p	p	w	w	w	x	w	p	p	ż	p	ż	p	p	ż	w	x	w	x	w	x	ż	ż	p	ż	ż	x	p	w	x	x	ż	w	x	x	
r	r	y	y	x	y	z	r	r	r	ż	ż	ż	r	x	y	y	x	x	y	r	ż	ż	r	ż	x	r	x	y	x	ż	x	x	x	x	
s	s	z	x	z	z	z	i	ż	ż	ż	s	s	s	s	s	x	x	x	z	z	s	ż	ż	ż	s	x	s	x	x	z	ż	x	x	x	
t	t	t	t	t	t	x	t	t	t	x	t	x	t	x	t	t	x	t	x	x	t	t	x	x	t	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
u	u	ó	ł	n	ń	ó	p	f	r	f	s	h	h	j	w	ł	z	n	ń	j	ż	p	r	s	x	u	w	y	z	ż	x	x	x	x	
w	w	w	w	w	x	w	w	w	x	w	x	w	w	x	w	x	w	x	w	x	x	x	w	x	x	w	w	x	x	x	x	x	x	x	x
y	y	y	y	x	y	x	y	y	x	x	x	y	x	y	x	x	y	x	x	y	x	x	y	x	x	y	x	y	x	x	x	x	x	x	x
z	z	z	x	z	z	z	x	x	x	x	z	z	z	x	x	x	z	z	z	x	x	x	z	z	z	x	x	x	z	x	x	z	x	x	x
ż	ż	x	x	x	x	x	ż	ż	ż	ż	ż	ż	ż	ż	ż	x	x	x	x	x	ż	ż	ż	ż	ż	ż	ż	x	ż	x	x	x	ż	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

(3)

Iloczyn logiczny określa się wzorem

$$p_K \cap p_L = p_M$$

gdzie znak \cap jest symbolem iloczynu logicznego, a M zawiera wskaźniki wspólne przedmiotów p_K i p_L . Jeżeli więc np.

$$p_K = p_{245} = r \quad \text{a} \quad p_L = p_{1235} = w$$

to wtedy mamy

$$p_K \cap p_L = p_{245} \cap p_{1235} = p_{25} = f.$$

Tablica iloczynów logicznych przedstawia się więc w następujący sposób:

	v	a	ą	b	c	ć	d	e	ę	f	g	h	i	j	k	ł	l	m	n	ń	o	ó	p	r	s	t	u	w	y	z	ż	x
v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v	v
a	v	a	a	a	a	v	v	v	v	v	v	v	v	v	a	a	a	a	a	v	v	v	v	v	a	v	a	a	a	v	a	
ą	v	a	ą	a	a	e	e	e	e	v	v	v	ą	ą	ą	a	a	a	v	e	e	e	v	ą	v	ą	ą	a	e	ą		
b	v	a	a	b	a	a	i	v	v	v	i	i	i	v	b	a	a	b	b	a	v	i	i	v	i	b	v	b	a	b	i	b
c	v	a	a	a	c	a	v	v	v	v	v	v	v	v	v	o	a	c	a	c	a	c	o	o	v	o	c	v	a	c	c	c
ć	v	a	a	a	a	ć	v	v	v	v	v	v	v	v	v	a	a	ć	a	ć	ć	v	v	u	u	u	a	ć	ć	ć	u	ć
d	v	v	e	i	v	d	e	e	e	i	i	i	v	d	e	e	i	i	v	d	d	e	i	d	v	d	e	i	d	d		
e	v	v	e	v	v	e	e	e	e	v	v	v	e	e	e	v	v	v	e	e	e	v	e	e	e	e	v	e	e	e	e	
ę	v	v	e	v	v	e	e	e	e	ę	o	v	o	e	ę	o	v	o	o	ę	ę	o	ę	v	e	ę	o	ę	ę	ę		
f	v	v	e	v	v	e	e	e	f	v	u	v	u	e	f	v	u	v	e	f	f	u	e	f	f	u	f	f	f	f		
g	v	v	v	i	o	v	i	v	o	v	g	i	o	i	o	v	g	i	o	o	g	i	o	g	g	v	i	o	g	g	g	
h	v	v	v	i	v	u	i	v	v	u	i	h	i	u	i	v	u	i	h	v	i	h	u	h	i	u	h	u	h	h	h	
i	v	v	v	i	v	v	i	v	v	i	i	i	v	i	v	v	i	v	v	i	v	i	v	i	v	i	v	i	v	i	i	
j	v	v	v	v	o	u	v	v	o	u	o	u	v	j	v	o	u	o	j	o	o	u	j	j	o	u	u	j	j	j	j	
k	v	a	a	b	a	a	d	e	e	e	i	i	v	k	a	a	b	b	a	v	d	d	e	i	k	v	k	a	b	d	k	
l	v	a	a	a	c	a	e	e	e	e	o	v	v	o	ą	l	ą	c	a	c	o	e	e	e	o	l	v	a	l	c	e	l
ł	v	a	ą	a	a	ć	e	e	e	f	v	u	v	a	ą	ł	a	ć	ć	v	e	f	f	u	a	ł	ł	ć	f	t		
m	v	a	a	b	c	a	i	v	o	v	g	i	o	b	c	a	m	b	c	o	g	i	o	g	m	v	b	c	m	g	m	
n	v	a	a	b	a	ć	i	v	v	u	i	h	i	u	b	a	ć	b	n	ć	v	i	h	u	h	b	u	n	ć	n	h	n
ń	v	a	a	a	c	ć	v	v	o	u	o	u	v	j	a	ć	ć	ć	ń	o	o	u	j	j	c	u	ć	ń	ń	j	ń	
o	v	v	v	v	o	v	v	o	v	o	v	o	v	o	v	o	v	o	v	o	o	v	o	o	v	o	o	v	o	o	o	
ó	v	v	e	i	o	v	d	e	ę	e	g	i	o	d	e	e	g	i	o	ó	ó	t	e	g	ó	v	d	e	g	ó	ó	
p	v	v	e	i	v	u	d	e	e	f	i	h	i	u	d	e	f	i	h	v	d	p	f	h	d	u	p	f	h	p	p	
r	v	v	e	v	o	u	e	e	ę	f	o	u	v	j	e	ę	f	o	u	j	o	ę	f	r	j	ę	u	f	r	j	r	r
s	v	v	v	i	o	u	i	v	o	u	g	h	i	j	i	o	u	g	h	j	o	g	h	j	s	g	u	h	j	s	s	s
t	v	a	ą	b	c	a	d	e	ę	e	g	i	o	k	l	ą	m	b	c	o	ó	d	ę	g	t	v	k	l	m	ó	t	
u	v	v	v	v	v	u	v	v	u	v	u	v	u	v	u	v	u	v	u	v	u	v	u	v	u	v	u	u	u	u	u	u
w	v	a	ą	b	a	ć	d	e	e	f	i	h	i	u	k	ą	ł	b	n	ć	v	d	p	f	h	k	u	w	ł	n	p	w
y	v	a	ą	a	c	ć	e	e	ę	f	o	u	v	ją	ł	ć	ń	o	ę	f	r	j	ł	u	ży	ń	r	y				
z	v	a	a	b	c	ć	i	v	o	u	g	h	i	j	b	c	ć	m	ń	o	g	h	j	s	m	u	n	ń	z	s	z	
ż	v	v	e	i	o	u	d	e	ę	f	g	h	i	j	d	e	f	g	h	j	a	ó	p	r	s	ó	p	r	s	ż	ż	
x	v	a	ą	b	c	ć	d	e	ę	f	g	h	i	j	k	ł	m	n	ń	o	ó	p	r	s	t	u	w	y	z	ż	x	

Negacja logiczna określa się wzorem

$$(p_x)' = p_{x'}$$

gdzie symbol ' oznacza negację, a k' zawiera wszystkie cyfry nie należące do K . Mamy więc np.

$$(p_{135})' = p_{14} = (p)' = c.$$

Tablica negacji logicznych ma więc postać:

$$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccc} \text{v a a b c c d e e f g h i j k l l m n n o o p r s t u v y z z x} \\ \text{x z s r p o n z n m l y k j h g f e d w c b a u t o i e a v} \end{array} \quad (5)$$

Po tem określeniu sumy logicznej, iloczynu logicznego i negacji możemy zastosować do naszego zakresu liter wszystkie twierdzenia algebry logiki.

Jeżeli chodzi nam o zaszyfrowanie tekstu, składającego się z naszego zakresu liter, będziemy mogli oprzeć się na funkcji logicznej

$$y = ax \cup bx' \quad (6)$$

gdzie ax oznacza iloczyn logiczny liter a i x , zaś bx' iloczyn logiczny liter b i negacji x . Wstawiając wtedy za a i b stałe lub zmienne litery, zresztą dowolne, — będziemy litery te nazywali wskaźnikiem — zaś za x litery, które mamy zaszyfrować, czyli jak się będziemy wyrażali szyfranty, otrzymamy wykonując na podstawie podanych wyżej tablic wskazane działanie logiczne. litery zaszyfrowane, czyli jak będziemy mówili szyfraty.

Przykład: Niechaj będzie

$$a = 1, \quad b = m, \quad x = s.$$

Mamy wtedy

$$ax = ls = o, \quad x' = s' = a, \quad bx' = ma = a, \quad ax \cup bx' = o \cup a = c.$$

Przy wskaźniku l, m jest więc szyfratem litery s .

Jeśli chcemy dany szyfrat odszyfrować z powrotem należy oczywiście równania transformacyjne (6) rozwiązać względem x . Po rozwiązaniu otrzymamy

$$x = (ay \cup a'y')u \cup (b'y \cup by')u',$$

gdzie u jest dowolnym parametrem. Wynika z tego, że x jest wieloznaczne. Aby x było jednoznaczne, musi być

$$ay \cup a'y' = b'y \cup by'.$$

Daje to

$$a = b'.$$

Równanie (6) otrzymuje wtedy postać

$$y = b'x \cup bx',$$

czyli, jeżeli zamiast b napiszemy p ,

$$(7) \quad y = p'x \cup px'.$$

Ponieważ warunek jednoznaczności dla funkcji jest konieczny do odszyfrowania, a funkcja (7) jest pierwotniakiem, możemy powiedzieć, że o ile chodzi o wskaźnik o jednym zmiennym (lub stałym) parametrze, musi równanie transformacyjne przy szyfrowaniu i odszyfrowywaniu mieć postać równania (7), czyli odpowiednia funkcja musi być pierwotniakiem (pierwotkiem) 1-go stopnia.¹⁾

W tym wypadku więc odbywa się szyfrowanie w naszym zakresie (1), oraz odszyfrowywanie na podstawie równań transformacyjnych

$$(8) \quad \begin{aligned} y &= p'x \cup px' \\ x &= p'y \cup py'. \end{aligned}$$

Weźmy teraz pod uwagę spółczynnik (wskaźnik) p . Jeżeli będzie on stały, wtedy każda litera x będzie przedstawiona zawsze przez tę samą literę y szyfratu. Jest to oczywiście bardzo wielkie ułatwienie przy odszyfrowywaniu przez strony niepowołane. Odszyfrowywanie należy w tym wypadku do najłatwiejszych.

Możemy jednak założyć, że p jest zmienne. W tym wypadku wybieramy dla p pewien skończony, uporządkowany zakres, np.

$$(9) \quad p = (p_i, p_k, \dots, p_n),$$

w którym następstwo liter p_i, p_k, \dots zostaje niezmienione. Wtedy wstawiamy przy kolejnym szyfrowaniu liter za p kolejno litery p_i, p_k, \dots, p_n , a potem z powrotem p_i, p_k, \dots i t. d. W tym wypadku jest tasama litera x przedstawiona w szyfracie przez różne litery, co utrudnia niepowołane odszyfrowanie.

Przykład: Mamy zaszyfrować tekst: „teorya szyfrów“. Wskaźnikiem niechaj będzie grupa liter
radio.

¹⁾ l. c. str. 74 n.

Otrzymujemy:

$$\begin{aligned}
 y &= p'x \cup px' = r't \cup r't' = bt \cup ru = b \cup u = n \\
 &= a'e \cup ae' = \acute{z}e \cup az = e \cup a = q \\
 &= d'o \cup do' = \acute{n}o \cup dw = o \cup d = \acute{o} \\
 &= i'r \cup i'r' = yr \cup ib = r \cup i = \acute{z} \\
 &= o'y \cup oy' = wy \cup oi = \acute{t} \cup v = \acute{t} \\
 &= r'a \cup ra' = ba \cup r\acute{z} = a \cup r = y \\
 &= a's \cup as' = \acute{z}s \cup a\acute{q} = s \cup a = z \\
 &= d'z \cup dz' = \acute{n}z \cup de = \acute{n} \cup e = y \\
 &= i'y \cup iy' = yy \cup ii = y \cup i = x \\
 &= c'f \cup cf' = wf \cup om = f \cup o = r \\
 &= r'r \cup rr' = br \cup rb = v \cup v = v \\
 &= a'ó \cup aó' = \acute{z}ó \cup a\acute{c} = \acute{o} \cup a = t \\
 &= d'w \cup dw' = \acute{n}w \cup do = \acute{c} \cup v = \acute{c}.
 \end{aligned}$$

Szyfratem tekstu „teorja szyfrów“ przy wskaźniku „radio“ jest grupa liter

nąćzłyzyxrvtć.

W praktyce dzieli się zazwyczaj szyfrat na stałe grupy liter np. po 5. Ponieważ nam chodzi tylko wyłącznie o rezultaty teoretyczne, więc uważamy podział ten za zbyteczny.

Przy zmiennym wskaźniku przedstawia równanie transformacyjne

$$y = p'x \cup px'$$

funkcję logiczną o dwu zmiennych p, x :

$$y = f(p, x).$$

Dla ułatwienia szyfrowania możemy bardzo łatwo, korzystając z tej uwagi sporządzić na miejsce tablic iloczynów, sum i negacji jedną jedyną tablicę, która poda nam wprost dla każdego p i x odpowiednią wartość dla y . Piszemy w pierwszym wierszu wszystkie możliwe wartości x , w pierwszej kolumnie wszystkie możliwe wartości p , a w odpowiednich kratkach odpowiednie wartości dla y , według równania (7).

	v	a	ą	b	c	ć	d	e	ę	f	g	h	i	j	k	ł	m	n	ń	o	ó	p	r	s	t	u	w	y	z	ż	x	
v	v	a	ą	b	c	ć	d	e	ę	f	g	h	i	j	k	ł	m	n	ń	o	ó	p	r	s	t	u	w	y	z	ż	x	
a	a	v	e	i	o	u	k	ą	ł	m	n	b	ń	d	e	f	g	h	j	c	t	w	y	z	ó	c	p	r	s	x	ż	
ą	ą	e	v	d	ę	f	b	a	c	c	t	w	k	y	i	o	u	ó	p	r	l	m	n	ń	x	g	ł	h	j	z	s	
b	b	i	d	v	g	h	ą	k	t	w	c	ć	a	z	e	ó	p	o	u	s	m	ł	ł	x	ń	ę	n	f	ż	j	y	r
c	c	o	ę	g	v	j	t	ł	a	y	b	z	m	ć	ó	e	r	i	s	u	a	k	x	ł	n	d	ń	z	f	h	w	p
ć	ć	u	f	h	j	v	w	ł	y	ą	z	b	n	c	p	r	e	s	i	o	ń	x	k	l	m	ż	a	d	e	g	t	ó
d	d	k	b	ą	t	w	v	i	g	h	ę	f	e	ż	a	m	n	ł	ł	x	ó	o	u	s	r	c	p	ć	z	y	j	ń
e	e	ą	a	k	ł	ł	i	v	o	u	ó	p	d	r	b	c	ó	t	w	y	ę	g	h	j	ż	m	f	n	ń	x	s	z
ę	ę	ł	c	t	a	y	g	o	v	j	d	ż	ó	f	m	a	ń	k	x	ł	e	i	s	u	p	b	r	z	ć	w	h	n
f	f	ł	c	w	y	ą	h	u	j	v	ż	d	p	ę	n	ń	a	x	k	l	r	s	i	o	ó	z	e	b	c	t	g	m
g	g	m	t	c	b	z	ę	ó	d	ż	v	j	o	h	l	k	x	a	ń	n	i	e	r	p	u	a	s	y	w	ó	f	ł
h	h	n	w	ć	z	b	f	p	i	d	j	v	u	g	ł	x	k	ń	a	m	s	r	e	ż	o	y	i	ą	t	c	ę	ł
i	i	b	k	a	m	n	e	d	ó	p	o	v	s	ą	t	w	c	ć	z	g	ę	f	ż	j	ł	h	ł	x	ń	r	y	
j	j	ń	y	z	ó	ć	ż	r	f	ę	h	g	s	v	x	ł	n	m	a	u	p	ó	e	i	w	o	t	ą	b	d	k	
k	k	d	i	e	ó	p	a	b	m	n	ł	ą	x	v	g	h	ę	f	ż	t	c	ó	z	y	c	w	u	s	r	ń	j	
ł	ł	e	ó	ć	e	r	m	c	a	ń	k	x	t	ł	g	v	j	d	ż	f	a	b	ń	ć	w	i	y	s	u	p	n	h
(10) ń	ń	f	u	p	r	e	n	ó	ń	a	x	k	w	ł	h	j	v	ż	d	e	y	ń	b	c	t	s	ą	i	o	o	m	g
m	m	g	ó	o	i	s	ł	t	k	x	a	ń	c	n	ę	d	ż	v	j	h	b	a	y	w	ć	e	z	r	p	u	ł	f
n	n	h	p	u	s	i	ł	w	x	k	ń	a	ó	m	f	ż	d	j	v	g	z	y	ą	t	c	r	b	e	ó	o	ł	ę
ń	ń	j	r	s	u	o	x	y	ł	l	n	m	z	a	ż	f	ę	h	g	v	ó	w	t	ą	b	p	c	ó	e	i	k	d
o	o	c	ł	m	a	ń	ó	ę	e	r	i	s	g	u	t	a	y	b	z	ó	v	d	ż	f	h	k	j	x	ł	n	p	w
ó	ó	t	m	ł	k	x	o	g	i	s	e	r	e	p	c	b	ń	ą	y	w	d	v	j	h	f	a	z	ń	ń	ł	u	ć
p	p	w	ń	x	k	u	h	s	i	r	e	f	ó	ć	ń	b	y	ą	t	ż	j	v	g	ę	ń	d	a	m	ł	o	c	
r	r	y	ń	x	ł	ł	s	j	u	ó	p	ż	ż	e	z	ó	c	w	t	ą	f	h	g	v	d	ń	e	m	a	k	i	b
s	s	z	x	ń	n	m	r	ż	p	ó	u	o	j	i	y	w	t	ć	c	b	h	f	ę	d	v	ł	g	ł	k	a	ę	ą
t	t	ó	g	ę	d	ż	c	m	b	z	ą	y	ł	w	o	i	s	e	r	p	k	a	ń	ń	ł	v	x	j	h	f	ó	u
u	u	c	ł	ń	ń	a	p	f	r	e	s	i	h	o	w	y	ą	z	b	c	j	ż	d	ę	g	x	v	k	ł	m	ó	t
w	w	p	h	f	ż	d	ó	n	z	b	y	ą	ł	t	u	s	i	r	e	ó	x	ń	a	m	ł	j	k	v	g	ę	c	o
y	y	r	j	ż	f	ę	z	ń	ć	w	t	x	ą	s	u	o	p	ó	o	ł	n	m	a	k	h	ł	g	v	d	b	i	
z	z	s	ż	j	h	g	y	x	w	t	ć	ć	ń	b	r	p	ó	u	o	i	n	ł	ł	k	a	f	m	ę	d	v	ą	e
ż	ż	x	z	y	w	t	j	s	h	g	f	ę	r	d	ń	n	m	ł	ł	k	p	u	o	i	e	ć	ó	c	b	ą	v	a
x	x	ż	s	r	p	ó	ń	z	n	m	ł	ł	y	k	j	h	g	f	ę	d	w	ć	c	b	ą	u	t	o	i	e	a	v

Ponieważ równanie zapomocą którego szyfrujemy jest identyczne z równaniem zapomocą którego odszyfrowujemy (por. równanie 8), więc powyższa tablica służy zarazem i do odszyfrowywania w przyjętych warunkach.

Ponieważ wszystkie prawa algebry logiki stosują się do naszego zakresu (1), a więc do naszej teorii szyfrów, możemy z łatwością interpretować twierdzenia algebry logiki w dziedzinie szyfrów, o ile posiadają one tam jakiś sens. Ograniczamy się przede wszystkim do problemu następującego.

Wiadomo, że w algebrze logiki daje się każdy przedmiot przedstawić w jeden jedyny sposób przez najmniejsze (ewentualnie największe) składniki.¹⁾ Znaczy to, że każda litera da się przedstawić w jeden jedyny sposób przez pewną ilość liter specjalnych, a mianowicie w naszym wypadku przez litery szeregu (2), w postaci sumy logicznej (jeżeli chodzi o składniki najmniejsze). Możemy łatwo skonstruować następującą tablicę na podstawie relacji (2a):

$$\begin{aligned}
 a &= a \\
 a &= a \cup e \\
 b &= a \cup i \\
 c &= a \cup o \\
 c &= a \cup u \\
 d &= e \cup i \\
 e &= e \\
 e &= e \cup o \\
 f &= e \cup u \\
 g &= i \cup o \\
 h &= i \cup u \\
 i &= i \\
 j &= o \cup u \\
 k &= a \cup e \cup i \\
 l &= a \cup e \cup o \\
 l &= a \cup e \cup u \\
 m &= a \cup i \cup o \\
 n &= a \cup i \cup u \\
 n &= a \cup o \cup u \\
 o &= o \\
 o &= e \cup i \cup o
 \end{aligned}$$

¹⁾ cf. 2).

$$\begin{aligned}
 (11) \quad p &= e \cup i \cup u \\
 r &= e \cup o \cup u \\
 s &= i \cup o \cup u \\
 t &= a \cup e \cup i \cup o \\
 u &= u \\
 w &= a \cup e \cup i \cup u \\
 y &= a \cup e \cup o \cup u \\
 z &= a \cup i \cup o \cup u \\
 \acute{z} &= e \cup i \cup o \cup u \\
 x &= a \cup e \cup i \cup o \cup u.
 \end{aligned}$$

Według tych relacji rozłożony tekst, np. „stacya radiotelegraficzna“ przedstawiałby się więc w następujący sposób:

stacya radiotelegraficzna

icu aeio a ao aeou a eou a ei i o aeio e aeo e io eou a eu i ao
aiou aiu a.

Oczywiście, że tak zaszyfrowany tekst byłby bardzo łatwy do odszyfrowania. Każda litera x jest tutaj przedstawiona zawsze przez jedną i tę samą grupę. Można jednak metodę tę skombinować z poprzednio przedstawioną, czyli zaszyfrować po rozłożeniu na składniki najmniejsze ostatni szyfrat. Jeżeli chcę np. przytoczony tekst zaszyfrować zapomocą wskaźnika „radio“ postępuję się tabliczką

$$(12) \quad \begin{array}{c|ccccc} & a & e & i & o & u \\ \hline r & y & j & \acute{z} & f & \acute{e} \\ a & v & \acute{a} & b & c & c \\ d & k & i & e & \acute{o} & p \\ i & b & d & v & g & h \\ o & c & \acute{e} & g & v & j \end{array}$$

Otrzymamy wtedy:

s t a c y a r a d i o t e l e g r a f i c z n a
iou aeio a ao aeou a eou a ei i o aeio e aeo e io eou a eu i ao aiou aiu a
rad iora d io radi o rad i or a d iora d ior a di ora dio r ad iora dio r
żep bęic k bv yąch c jep bęż b ó bężc ż bęf ą egęfe k dj ż vó bgfe kvj y.

Tekst „stacya radiotelegraficzna“ wyraża się więc wtedy szyfratem
 żep bęc k bv yąch c jep b ęż b é bęc i bęc ą eg ęfe k dj ż vó bgfc kvj y.

Oczywiście, że taki sposób szyfrowania nie jest ze względów praktycznych ekonomicznym: 24 liter przedstawiamy w szyfracie przez 51. Aby zyskać na ekonomji, możemy posłużyć się następującą metodą: żądamy, aby tekst szyfratu składał się z pewnych ściśle określonych liter, a mianowicie takich, które zawierają jak najmniej elementów Morsego. (Znaczy to, że wykluczamy np. szyfrowanie przez aparat Hughesa, względnie wysuwamy na pierwszy plan szyfrowanie drogą radiotelegraficzną i aparatem Morsego). — W ten sposób możemy w części uzyskać z powrotem tę ekonomję, którą tracimy przez rozkład na wybrane litery. Ponieważ chodzi nam stosownie do tabliczki (12) dla naszego przykładu o pięć liter, które rozlokujemy wewnątrz tabliczki analogicznej do (12) tak, aby w tym samym wierszu nie powtarzała się ta sama litera, ale zresztą dowolnie (w przeciwnym wypadku nie byłoby odszyfrowanie jednoznaczne), wybieramy na ostateczne litery szyfratu tylko litery składające się najwyżej z 2 elementów Morsego, z kropki i kreski:

$$e \cdot t - i \dots a \cdot - n - . \quad (13)$$

Na tej podstawie otrzymamy w miejsce tabliczki (12) tabliczkę

	a	e	i	o	u	
r	i	t	a	n	e	
a	n	i	a	e	t	
d	e	i	t	a	n	
i	n	a	t	i	e	
o	a	n	i	t	e	

(14)

odnoszącą się oczywiście do wskaźnika „radio“. Szyfrując dawny tekst „stacya radiotelegraficzna“ w ostatni sposób otrzymamy teraz:

s t a c y a r a d i o t e l e g r a f i c z n a
 i o u a e i o a a o a e o u a e o u a e i i o a e i o e a e o e i o e c u a e u i a o a i o u a i u a
 r a d i o r a d i o r a d i o r a d i o r a d i o r a d i o r a d i o r a d i o r a d i o r a d i o r a d i o r
 a e n n n a e e n t i i a e a t e n n n a a a n n a e i n n n i t i n n t e a e a n a n i n t e t e i

